

Nota de premsa

Sabadell, 5 de febrer de 2021

Després de gairebé un any des de l'inci de la pandèmia de la Covid-19 i de mesos de restriccions i períodes de confinament, els centres privats d'ensenyament d'idiomes, reforç escolar, música, dansa, esports, arts plàstiques i escèniques i informàtica entre d'altres, un total d'aproximadament 6.000 empreses, **continuem tancats** a dia d'avui.

Tot i les múltiples reunions amb diferents departaments de la Generalitat, entre els quals *Salut, Economia i Educació*, sembla que a ningú li interessa el declivi imminent del nostre sector. **No existeix voluntat política** per evitar el tancament total dels nostres centres i, en conseqüència, deixar **sense feina més de 60.000 docents**, la qual cosa afavoreix i incrementa l'economia submergida a passes de gegant.

A **falta de justificacions amb base científica i sanitària**, les severes restriccions es basen a marcar la diferència entre allò que és públic (reglat) i allò que és privat (no reglat), com si el virus els pogués distingir. Argumenten que la mobilitat que genera la nostra activitat augmenta un 30% l'RT, quan **els nostres protocols sanitaris són dels més estrictes** i el percentatge de contagi és pràcticament nul als nostres centres, comprovable gràcies a la traçabilitat exhaustiva que duem a terme. Els seus arguments no se sostenen i en són ben conscients, però **es neguen a flexibilitzar les mesures** i s'estimen més continuar ofegant-nos amb mesures arbitràries.

Cal afegir, a més, la **manca d'ajuts econòmics** juntament amb l'increment de la taxa d'autònoms (la majoria som microempreses o pimes familiars). No només no rebem ajuts, sinó que hem hagut d'**invertir a adequar les nostres instal·lacions (actualment en desús) i en tecnologia per tal de fer front a les classes online**. El sector requereix compensacions ràpides, directes i suficients que permetin pal·liar el perjudici causat per les restriccions i el tancament de la nostra activitat.

Exigim ser considerats un **servei essencial** com a la majoria de comunitats autònomes, on els centres privats han pogut mantenir la presencialitat a les aules (amb algunes restriccions) fins i tot en alerta màxima en la majoria dels casos. Els seus governs els han considerat essencials sense dubtar-ho, i és que el **dret a l'educació és un dret fonamental**. No es pot obviar que **fem part del teixit educatiu** que desenvolupem una tasca **formativa i social** que contribueix a la construcció d'una societat més avançada. Ens hem de plantejar quin tipus de societat estem llegant a les properes generacions si els privem d'aquest dret.

Creiem fermament que la salut pública és, pot i ha de ser **compatible amb la nostra activitat** i cal fer-ho amb mesures que s'ajustin al nostre sector. La situació és crítica i d'emergència absoluta per als nostres centres.

